

[Oluf Pedersen.]

tilføje, at det blev oplyst over for os, at de internerede med Undtagelse af det ærede Medlem vilde være gaaet ind under en frivillig Internering. Der er altsaa i og for sig kun det ærede Medlem, som kan beklage sig; alle de andre vilde foretrække Interneringen fremfor at blive sendt til Tyskland. Og saa stod vi med Ansvaret: skulde vi følge det ærede Medlem eller alle de andre internerede? Det var det vanskelige Problem.

Ministeren for særlige Anliggender (Mogens Fog): Jeg vil blot gentage, hvad jeg aabenbart ikke har sagt tilstrækkelig tydeligt, at Frihedsraadet ikke kunde tage Afstand fra Attentatet paa Storebæltss-færgen, fordi det var ude af Stand til at bedømme, om det havde militær Betydning. Vi havde Grund til at formode, at det var sket efter en direkte Ordre fra England gennem deres herværende Repræsentant, og det var ikke muligt at tage Afstand fra det, fordi vi ikke vidste, om det havde militær Betydning eller ikke. Derfor udtalte vi i al Almindelighed, at hvis der ikke var berettigede Formaal — det var altsaa ikke med Hensyn paa Storebæltss-færgen —, maatte man ikke unødigt udsætte Menneskers Liv for Fare, Danskes saa lidt som tilfældige Tyskeres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg vil gerne sige til den højt-ærede Minister for særlige Anliggender, at jeg tror slet ikke, den højtærede Minister og jeg har svært ved at komme paa Talefod med hinanden, og den højtærede Minister sagde nu ogsaa, at man maa jo undskylde, der kunde jo begaa Fejltagelser. Jeg skal slet ikke indkassere det som nogen Tilstaaelse, men blot sige, at det er naturligvis rigtigt, at baade den ene og den anden kan begaa Fejltagelser. Men det staar i en saa direkte Modsætning til den Maade, som den ærede ikke tilstedeværende Minister uden Portefeuille Hr. Frode Jakobsen bruger, naar han under en Diskussion i Landstinget, hvor forskellige Forhold med Hensyn til Misbrug blev fremdraget, siger: ja, men det er jo alle de gamle Historier! Altsaa, det er alle de gamle Historier; men ingen af de gamle Historier kendte Offentligheden det allermindste til den Dag, Debatten fandt Sted i Landstinget. Døer har vi Sagen i en Nøddeskal. Og det er det, jeg siger: det er

uberettiget, at Frihedskæmperbevægelsen skal have det Skær over sig, som den har faaet herhjemme i store Kredse, og som den ikke har fortjent, udelukkende fordi den Minister, der har paataget sig at repræsentere den og lede den i Regeringen, ikke har forstaaet sin Opgave og end ikke er til Stede, naar dens Forhold drøftes i dette Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Hvis man fra dansk Side ikke havde øvet den Beskyttelse, man gav os, men derimod havde advaret os, vilde det i hvert Fald ikke have kostet saa meget, som det kostede nu. Det har vi jo det bedste Bevis paa deri, at af de 88 eller 90, som det Natten mellem den 28. og 29. August lykkedes at flygte fra Horsørød, lykkedes det Gestapo at arrestere 2 eller 3; Resten kunde udføre deres Arbejde i Danmark i de resterende halvandet Aar.

Jeg maa sige, det overrasker mig, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har faaet Besked om, at med Undtagelse af mig skulde samtlige Kommunistere have erklæret sig villige til frivilligt at lade sig internere. Jeg har jo dog levet blandt disse Folk 2½ Aar i Danmark og 1½ Aar i Tyskland, jeg har ogsaa spillet en vis Rolle iblandt dem, og det er et Standpunkt, som jeg aldrig har hørt udtalt af en eneste. Tværtimod har det i visse Tiltælde i Begyndelsen, hvor Politiet afkrævede visse Erklæringer, og hvor vi ud fra politiske Synspunkter var interesserede i at faa vedkommende Mand ud, været vanskeligt at tvinge vedkommende til at underskrive en saadan Erklæring, hvad vi ogsaa kun har gjort, naar vi agtede at bruge Manden udenfor. Men aldrig nogen Sinde er den anden Tanke blot fremsat blandt de internerede, og jeg maa stemple denne Oplysning som positivt usand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at naar vi først er kommet til det Punkt, som hans sidste Replik var Udtryk for, saa maa man virkelig undre sig over, at man ikke fra Frihedsraadets Side til den danske Befolkning,